

El dret de decidir es fa un espai propi

Alguns sectors polítics, especialment els més refractaris a qualsevol debat sobiranista, han defensar sempre que el desencís ciutadà amb la classe política a Catalunya és per un excés de debat identitari, allunyat dels “temes que interessin la gent”. La manifestació va confirmar que una part important de la ciutadania es mobilitza, un dissabte a la tarda, per reivindicar el dret de decidir, aquesta vegada arran del desgavell dels darrers temps a la xarxa ferroviària. L'èxit inqüestionable de la manifestació s'ha convertit en una segona onada ciutadana de reivindicació d'aquest dret, que s'ha acabat fent un espai a l'agenda política catalana.

Tot i que és difícil que la manifestació motivi grans canvis estratègics i polítics a curt termini, sí que ha esdevingut un reflex dels moviments de fons que es gesten d'un temps ençà a la política catalana. En certa manera, és l'altra cara de la moneda de l'advertiment del president Montilla, expressat en una conferència a Madrid ara fa unes setmanes, del perill del creixement de la *desafecció* de Catalunya cap a Espanya.

La decisió del PSC. Un dels èxits de la convocatòria és d'haver aconseguit, no sols el suport de gran quantitat d'entitats i associacions de tot el país, sinó la presència també de tres de les sis formacions presents al Parlament de Catalunya: CiU, ERC i ICV, les dues darreres membres del govern. Aquesta situació ha deixat el PSC en contrapeu. Els socialistes catalans no n'han sortit airosos, de la dicotomia entre mantenir la fidelitat al PSOE o donar suport a una reivindicació transversal, sorgida al marge del partits

RODRI PLAY

La mobilització del dia 1 de desembre confirma que el dret de decidir és també un factor que mobilitza la societat catalana i que s'ha fet un lloc propi en la política.

—malgrat allò que alguns sectors polítics i mediàtics propers als socialistes han volgut fer creure. Aquest contrapeu s'ha reflectit en els canvis d'actitud del PSC abans de la manifestació i després. Abans de l'1 de desembre, la direcció del PSC no va escatimar esforços a mirar d'evitar l'èxit de la manifestació, reforçats per la negativa dels dos sindicats majoritaris a participar-hi.

Constatat l'èxit, malgrat els estirabots d'algun dirigent socialista català, el president Montilla declarava que la manifestació donava força al govern per a

negociar l'Estatut. És probable, doncs, que el PSC no rebi directament cap efecte electoral a les eleccions del març. Però els mesos vinents hi haurà nous episodis que l'obligaran a definir-se en aquest àmbit. La sentència del Tribunal Constitucional sobre l'Estatut serà potser el més important, però n'hi haurà més, com ara la negociació del nou sistema de finançament o l'elaboració d'una llei de consultes populars que impulsa el Departament de Governació.

L'1 de desembre el PSC va quedar, pel que fa al dret de decidir, al costat del PP i C's, tot i que —com li va passar a ERC al referèndum de l'Estatut— amb arguments diferents. Però si el debat polític sobre el dret de decidir, el de la sobirania, pren més força, es trobarà obligat a definir-se de nou. I allò que decideixi decidir, com una de les dues primeres forces polítiques de Catalunya, sí que repercutirà en la política catalana.

Enric Rimbau

TV3 al País Valencià

L'actor Toni Albà, a l'acte final de la convocatòria, va llegir un text en suport a les emissions de TVC al País Valencià: “El dret de decidir també significa la possibilitat d'obrir vies de col·laboració amb la resta de Països Catalans”, i per això es defensava que “és important que TV3 es continuï veient al País Valencià, i sense perdre allò que s'ha guanyat aquests vint anys, que vol dir tots els canals de la Corporació, la xarxa de repetidors d'Acció Cultural del País Valencià i el respecte al llibre d'estil de la Corporació”.